

Vispārējai tiesai neesot bijis kompetences veikt pārkvalificēšanu, jo tā ir pretrunā apelācijas sūdzības iesniedzējas tiešajam nodomam. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, liedzot viņai iespējas paust savu viedokli par pārkvalificēšanu.

Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 272. panta, apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar ES Hartas 47. pantu un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neakceptējot kompetenci atbilstoši LESD 272. pantam saistībā ar trešo prasījumu un neizvērtējot lietu pēc būtības.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka prasība atzīt prettiesiskumu atbilstoši LESD 272. pantam saistībā ar lēmumu par 2016. gada iekšējo konkursu un līguma nepagarināšanu faktiski ir prasība atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam; ka šie lēmumi nav balstīti uz noteikumiem, ar kuriem tiek regulētas līgumiskās attiecības, bet ir administratīvi akti un tie nevar tikt apstrīdēti atbilstoši LESD 272. pantam.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas (i) SOPS attiecībā uz reorganizāciju un personāla atlasī, tiesības uz labu pārvaldību, ieskaitot objektivitātes principu, un ka ir sniegts (b) kļūdainais pamatojums, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas līguma nepagarināšana ir pamatota, jo viņa neizturēja 2016. gada iekšējo konkursu.

Vispārējā tiesa neesot apskatījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus, kas ir izklāstīti viņas prasības pieteikuma pirmajā, otrajā un trešajā pamatā, proti, ka viņa neizturēja 2016. gada iekšējo konkursu, jo atlases komisijas priekšsēdētāja neatkāpās pati un netika atsaukta skaidra interešu konflikta un viņas neobjektivitātes dēļ.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 268. pants un 340. panta otrā daļa, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka nav pieņemama prasība par zaudējumu atlīdzību saistībā ar ārpuslīgumisko atbildību sakarā ar lēmumu par 2016. gada konkursu un līguma nepagarināšanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja ir iesniegusi prasību par atzīšanu, kas ir pieņemama, līdz ar to saistītā prasība par zaudējumu atlīdzību ir pieņemama.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 268. pants un 340. panta otrā daļa, apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības saskaņā ar ES Hartas 31. un 41. pantu (ārpuslīgumiskā atbildība) un (ii) LESD 272. pantā un 340. panta pirmā daļa un prasības, kas ir izklāstītas 2014. gada aicinājumā veikt iemaksas (līgumiskā atbildība), jo Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka prasības par zaudējumu atlīdzību, kas pamatotas ar ārpuslīgumisko un līgumisko atbildību saistībā ar atkārtotajiem pieprasījumiem piedalīties autovadīšanas pārbaudēs, tādējādi īstenojot psiholoģisko vardarbību pret apelācijas sūdzības iesniedzēju, ir juridiski nepamatotas.

EULEX atkārtotie pieprasījumi, ar kuriem apelācijas sūdzības iesniedzēja tika atkārtoti spiesta piedalīties autovadīšanas pārbaudēs, neraugoties uz to, ka *EULEX* bija zināms par viņas invaliditāti saistībā ar labo roku, esot nelikumīgi. Līdz ar to viņai ir nodarīts nemateriāls kaitējums, saistībā ar kuru viņai ir tiesības uz atlīdzību.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 26. novembrī *Gugler France* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 25. septembra spriedumu lietā T-238/17 *Gugler/EUIPO*

(Lieta C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Gugler France (pārstāvis: S. Guerlain, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Alexander Gugler

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 25. septembra spriedumu lietā T-238/17 Eiropas Savienības Preču zīmju regulas 8. panta 4. punkta attiecībā uz sajaukšanas iespējas vērtējumu, kas atbilst Eiropas Savienības Preču zīmju regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, pārkāpumu;

— piespriest *Alexander Gugler* atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo Eiropas Savienības Preču zīmju regulas 8. panta 4. punkta un līdz ar to Francijas Intelektuālā īpašuma kodeksa L711-4. panta pārkāpumu, jo nav pierādīta ekonomiskās saiknes pastāvēšana, kas radusies iepriekšējo tiesību īpašniekam (prasītāja) pret apstrīdētās preču zīmes īpašnieku (atbildētājs), kā arī nav pierādīta sajaukšanas iespējas iespējamā neesamība.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. novembrī OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 28. septembra rīkojumu lietā T-708/17 OPS Újpest/Komisija

(Lieta C-741/18 P)

(2019/C 112/18)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) (pārstāvis: L. Szabó, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzībā OPS Újpest Kft. lūdz Tiesu:

- Atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu un līdz ar to atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 28. septembra rīkojumu lietā T-708/17 OPS Újpest/Komisija, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai paziņots 2018. gada 2. oktobrī.
- Tāpat nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā spriestu par otro, trešo un ceturto izvirzīto nepieņemamības pamatu.
- Turklāt piespriest atbildētājai pirmajā instancē atlīdzināt pirmās instances un apelācijas tiesvedības tiesāšanās izdevumus, izņemot ja lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, un šādā gadījumā – lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt līdz galīgā sprieduma pasludināšanai.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka atbilstoši tiesiskās drošības principam ieinteresētajām personām ir precīzi jāzina to pienākumu apmērs, kas tām uzlikts tiem piemērojamā tiesību normā, un tas ir nodrošināms tikai, atbilstoši tiesību aktiem publicējot šo tiesību normu adresāta oficiālajā valodā.

Tāda tiesību akta gadījumā, kurš nav ticis publicēts atbilstoši tiesību aktiem, ar paziņošanu saistīto procesuālo termiņu sākums būtu jānosaka, ņemot vērā datumu, kurā pirmo reizi notikusi tiesību aktiem atbilstoša paziņošana.

2. Otrais pamats

Ciktāl atbildētāja tiesvedībā apgalvoja, ka prasība neesot pieņemama, jo lēmumi, kurus ir lūgts atcelt, nav galīgi, ņemot vērā, ka izmeklēšana vēl turpinās, tiesas nolēmums šajā saistībā esot jāpieņem pirms jebkāda lēmuma par pārējiem jautājumiem par pieņemamību.